

Στην εποχή της Τουρκοκρατίας σε κάθε χωριό, κωμόπολη ή πόλη υπήρχε μια **κοινότητα** [=το σύνολο των χριστιανών κατοίκων ενός χωριού ή πόλης με επικεφαλής τους κοινοτικούς τους άρχοντες].

Η Σιάτιστα από κτίσεώς της διοικούνταν από Συμβούλιο που συνεργαζόταν στενά με την Εκκλησία και αργότερα με τον εκάστοτε Μητροπολίτη, ο οποίος πάνω σε κάθε σπουδαία πράξη του Συμβουλίου προσυπέγραφε «ο Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης επιβεβαιοί».

Το Συμβούλιο αποτελούνταν από ικανό αριθμό πολιτών- πιθανότατα γύρω στους 20- που στη Σιάτιστα, όπως προκύπτει από πράξεις που αναγράφονται στον κώδικα Ζωσιμά, αποκαλούνταν εντιμότατοι άρχοντες.

Σύμφωνα με την παράδοση στην αρχή διορίζονταν «δια σιγγιλίου γράμματος» ύστερα από πρόταση του Μητροπολίτη, αργότερα εκλέγονταν από τους κατοίκους που είχαν δικαίωμα ψήφου.

Η Σιατιστινή κοινωνία της τουρκοκρατίας, κάνοντας ακόμη ένα βήμα πιο πέρα, αποφάσισε σύσταση ειδικού σώματος εξέτασης αστικών διαφορών. Η περίπτωση περιγράφεται σε πράξη του Κώδικα Ζωσιμά με ημερομηνία 15 Φεβρουαρίου 1839.

Στην πράξη αυτή καταγράφεται ότι: Οι Σιατιστινοί ζήτησαν και πήραν άδεια από την ανώτερη τουρκική διοίκηση, για να δημιουργήσουν μια «**εξάδα**» επιλεγμένων συμπολιτών τους «... δια να θεωρούν τας εμπορικές διαφοράς και κάθε άλλην διαφοράν (εκτός μόνον όσα ανήκουν εις τον ιερόν μεμκεμέ=δικαστήριο)...». Η θητεία της «εξάδας» θα ήταν εξάμηνη, θα δούλευαν «αμισθί» και η Κοινότητα αναλάμβανε την υποχρέωση να σέβεται και να εφαρμόζει τις αποφάσεις της. «...Εις την απόφασιν της ανωτέρω εξάδος είμαστε όλοι ευχάριστοι. Εις αυτό θέλει προστατεύει και ο πανιερώτατος Διευθυντής μας κύριος Λεόντιος (είναι ο μητροπολίτης της περιόδου κατά την οποία αποφασίστηκε η σύσταση της «εξάδας»)...».

Με τον τουρκικό νόμο που ίσχυσε το 1880 ιδρύθηκε στη Σιάτιστα Δημαρχείο.

Ο Δήμαρχος εκλεγόταν από τους άρχοντες που αποκαλούνταν πλέον δημογέροντες και διοριζόταν από τον Μουτεσαρίφη Σερβίων.

Το 1890 καταργήθηκε το Δημαρχείο και επανιδρύθηκε το 1900.

Το 1914 με τον νόμο ΔΝΖ καταργήθηκε το Δημαρχείο και η Σιάτιστα ονομάστηκε Κοινότητα

Από τότε οι Σιατιστινοί εκλέγουν με ψηφοφορία τους κοινοτικούς τους άρχοντες.

Το 1953, κατόπιν αιτήσεως των κατοίκων και λόγω της ενδόξου ιστορίας της η Κοινότητα Σιατίστης αναγνωρίστηκε ως Δήμος. (ΦΕΚ 29/13-2-1952τ. Α)

Βιβλιογραφία:

1. Μιλτιάδης Στρακαλής, **Εξέλιξις της Δημοτικής αρχής εις την Σιάτισταν, Σιατιστέων Μνήμη, Λεύκωμα του Συλλόγου Σιατιστέων Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1972, σελ. Α 57.**

2.Καλινδέρης Μιχαήλ, **Ο Κώδιξ της Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης (1686-), Έκδοση της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στη σειρά Μακεδονική Βιβλιοθήκη, Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 126-127.**